

Ramon Boixeda

LES BECEROLES SUCCESSIVES

*Premi de poesia
Ausiàs March de Gandia*

edicions
62

RAMON BOIXEDA

LES BECEROLES
SUCCESSIVES

LVII PREMI DE POESIA
AUSIÀS MARCH DE GANDIA

Edicions 62

Un jurat format per Maria Josep Escrivà, Rubén Luzón,
Jaume Pont i Jordi Cornudella ha atorgat a aquesta obra
el LVII Premi de Poesia Ausiàs March de Gandia (2019)

Primera edició: gener del 2020

© Ramon Boixeda, 2019

Disseny de la coberta: Jordi Romero

@ d'aquesta edició: Edicions 62, s.a.
Diagonal, 662 – 08034 Barcelona
www.edicions62.cat

Fotocomposició: Vilanrosa
ISBN: 978-84-297-7823-6
Dipòsit legal: B. 26.822-2019

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre
té la qualificació de paper ecològic i procedeix
de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor
qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública
o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions
establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de
Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar
o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com;
91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

TAULA

1.	<i>Jo sóc aquest que es treu a passejar</i>	9
2.	<i>¿Se n'aprèn amb els anys, de viure?</i>	10
3.	<i>Dibuixen mons</i>	11
4.	Calendari	12
5.	Capturar la llum I	13
6.	<i>La set arrelada a l'erm clivellat</i>	14
7.	Llevat	15
8.	<i>I aleshores, benvolguts: veure-hi</i>	16
9.	Gas! I	17
10.	Aracena, 2015	18
11.	<i>Set d'absolut, verema dissoluta</i>	19
12.	<i>Tots som fets de silencis</i>	20
13.	<i>I s'arrenca la bena</i>	21
14.	Navaconcejo, 2014	22
15.	<i>Hi ha un infant que saluda de l'andana estant</i>	23
16.	Visió del petó	24
17.	Agnus Dei	25
18.	Picadura	26
19.	Sol d'hivern, 2019	27
20.	<i>Ball de fulles, mestral, el cost</i>	28
21.	<i>Pago, posant el deute en joc, el temps</i>	29
22.	Contra tota esperança	30
23.	I fou baixar del tren	31
24.	És el jazz de la respiració	32
25.	Can Colomines, 2009	33
26.	Gas! II	34
27.	<i>El traç del núvol que passa, mentre escopines</i>	35

28.	<i>Antic com l'anar a peu, de llostre</i>	36
29.	<i>És el vent ventat a ser tota una altra cosa</i>	37
30.	Capturar la llum II	38
31.	<i>De branca a branca, pels temps aquests</i>	40
32.	<i>Ningú em sap dir si jo a la nit li importo</i>	41
33.	Record d'esbarjo	42
34.	<i>L'onanisme de la platja i del temps</i>	43
35.	Capturar la llum III	44
36.	Necrològica	45
37.	Barcelona, 2018	46
38.	Visió del càncer	48
39.	Gas! III	49
40.	<i>Veus, al mirall</i>	50
41.	<i>Tesor que agrega al trenc</i>	51
42.	El crepuscle dels pensaments	52
43.	La casa del llibre	53
44.	<i>Tenses la corda</i>	54
45.	Capturar la llum IV	55
46.	<i>Poesia em cuïta per fer en mi de les seves</i>	56
47.	<i>Ja fou la fi del món</i>	57
48.	<i>Perquè hi ha saviesa en el vaivé de les onades</i>	58
49.	<i>I fou caure una resposta a l'altura</i>	59
50.	Capturar la llum V	60
51.	<i>Passo a net la condició de simi</i>	61
52.	Gólem	62
53.	<i>Al parc, trepitjador de fulles</i>	63
54.	La frontissa de Jano	64
55.	<i>És el món que recula</i>	65
56.	<i>I mira</i>	66
	Nota (en cas que calgui)	69

Jo sóc aquest que es treu a passejar
muntant l'incert camaleó de keats
com qui es llegeix escrivint-se als envits
de ser tantes maneres d'assajar
el món, que és trenc d'espill on projectar
el propi alè, i passar-hi la mà, els dits
com qui saluda el rostre dels delits
obrint finestra a un nou defenestrar.
Passejant, sóc. El successiu introit
que va del nom al verb, un ritme dant-se
a somnis que no passen d'un mer freud
provant d'embossar el món amb el seu coit,
comprant sonet amb furga i cobejança.
Un jo que balla entre el pes i la nansa.

¿Se n'aprèn amb els anys, de viure?
¿És, per contra, una cosa que s'oblida?
¿Al cor de la resposta, no deixar
de preguntar? La sang per dins circula.
En vaivé. Empata a zero.
Al cor, l'edat de la nafra incurable
que et fa i desfà és el cor mateix
que diu, a pèl, ignot de consuetud:
la vida es viu vivint-la, i vés, i vine.
Perquè serà, respondre, la paraula
definitiva i irreparable que la mort
et guarda: la de no poder-la dir.

Dibuixen mons
 les onades morents a la bocana,
 morint-hi, tota la dansa de bòfegues
 en esclat: són frenesí d'efímeres aranyes
 blanques, el traç de l'escuma fent-se
 i desfent-se talment una pianola
 moguda per la mecànica celeste.
 Una certa tendència
 a l'evocació, dibuixen les onades.
 Petges de lluna, el formigueig del món.
 Cada ensorrament, un poder recomençar.
 Moure's com una forma de romandre,
 la tonada del seu anar i venir impassible,
 a la platja, un cop i un altre, que escata
 i fa de tornaveu com qui es llegeix
 escrivint-se: per posar en moviment
 l'horitzó d'allò que encara no sap
 que està a punt de ser dit.

Dibuixen mons
 les onades morent a la bocana:
 són llengües deixant cabre en el seu si
 tots els cops de tornar-ho a intentar.
 És un perfet salobre el full en blanc.

Cau sempre al punt de madura, la llum
cap dins de la pupilla a plantar-se,
cau, a emprar-se, la vida com un còdol
llençat a l'estany que rellisca
amb tres saltirons i s'enfonsa
(cau, a posseir-se, la gravetat
i dóna pas a la inèrcia, florejant):
pel seguici d'anells
eixamplant-se, vibrant, concèntrics,
la cruïlla de passats i futurs
palesa l'instant sumari per on
en busca d'uns nous ulls s'escampen
tantes mirades com no goses.

Era Déu veient-hi,
pels antics, la llum.
Els colors dels dies.
Pels moderns, cercar-la
en la identitat
a través del temps.
Avui, és la nit que creix
a la pupilla qui fixa
les condicions
de la seva absència.
Avui, llegir el món
és ser llegit per la llum
d'una estrella extinta.

La set arrelada a l'erm clivellat.
 El trencadís de viaranys que enceta.
 Davant teu, tu que només cerques
 un racó a l'ombra,
 tot de viaranys
 que s'obren i comminen
 a migrar-te per poder-hi anar.
 La veritat que hi abeures, ja reduïda
 fins a ser de la teva mida: la palpeges
 per la set arrelada a l'erm
 clivellat que creix davant teu, pel trencadís
 on es dibuixa el mapa d'una vida
 que se't va fent caràcter.
 Ja el teu racó és
 l'ombra que costura la llum i el cos.
 Amb salves
 de fretura.